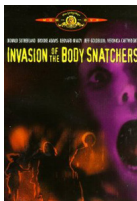

“Ја син мутнога ловца и видра и овца...”

Оскар Давичо, “Хана”

Ја, аутор преко седамдесет озбиљних чланака, током две године, подужих, аналитичних, све заједно скоро четири стотине страница текста, са жаљењем саопштавам да постоји извесни “политичар”, кажу, контроверзни, истог имена и презимена, који необично личи на мене, као јаје јајету, који са мном, озбиљним аутором са опозиционих сајтова, нема никаквих додирних тачака. Тај лик живи свој сопствени, виртуелни живот, који са мојим животом нема везе. Одричем се тог лика. Одбијам да одговарам за његово понашање. Том лику повремено, а срећом, све ређе, повремено удахне живот неки неодговорни новинар, или неопрезни трач. Ето, пре неки дан (9. јануара 2012. године) се тај лик, тај лажни алтер его, тај телокрадица и делокрадица, обрео у дневним новинама “Правда”. Иначе, телокрађа је чест случај и у свету и код нас (познат је случај двојице напредних политичара које су 2008. године отели туђини и заменили им умове – последица је да ова двојица раде све супротно ономе што су радили пре отмице и преумљења). Снимљено је неколико филмова на ту тему, по истинитим догађајима (Invasion of the Body Snatchers) [[1](#)] и то 1956, 1978. и 2007. године. Филмове су режирали, између осталих и знаменити Дон Зигел и Филип Кауфман. Радња је увек иста – група људи открива да људску расу, замењују туђини без емоција, једно по једно. То се и мени догађа. То се и вама догађа! Нека звона звоне на узбуну! Нећу да будем замењен! Нећу да ми украду лик и дело (тело)!

Ево како је тај мој телокрадица представљен у озбиљном и веома напредном листу “Правда”, симболу “новинарства у Тенесију” [[2](#)] .

“СРПСКА ПОГАЧА”

Инвазија телокрадица

Пише: Небојша Бакареџ
четвртак, 12 јануар 2012 22:49

“У познатом ресторану „Стара трешња“, контроверзни политичар Небојша Бакареџ показао је свима колико воли да кува. Засукао је рукаве и са сјајним кулинарима направио српску погачу.

Потребно је: 1 кг брашна, 1 пакетић свежег квасца, пола шољице уља, 2 дл течности (пола воде – пола млека) и со.

Начин припреме: У млакој течности растопити квасац, а када надође додати 850 г брашна, па со и уље. Замесити тесто и, ако треба, додати још брашна. Тесто не сме да буде тврдо, нити да се лепи за руке. Оставити да нарасте, па га преместити у обликовану погачу. Оставити још десетак минута и пећи.

Могу се правити и лопте, и поређати једну поред друге.

Нисам љубитељ алкохола, и најчешће пијем воду и домаће, негазиране сокове – каже Небојша. – Па ипак, током празника сам попио чашу црног вина. Само црно вино треба пити за овај велики празник и неколико дана после празника, јер се од памтивека каже да је црно вино Божја крв.”

Указујем на озбиљне разлике између тог лика и мене, које су јасне мени и свакоме ко ме познаје.

Прво, више не сарађујем са “Правдом” – после интервјуа који су летос тражили и добили а затим пет недеља оклевали да објаве, док им нисам одрекао право да га објаве после тог рока. Овај лик очито воли гласило СНС – док га ја не мрзим, једино зато што је опозициона новина али је новинарство “Правде” исто као и остало “новинарство у

Тенесију”.

Друго, никада нисам био у ресторану “Стара трешња” и не знам ни где се налази. Овај лик очито зна и иде тамо.

Треће, не кувам у оделу и кравати. Могу да кувам го али са краватом никако. Овај лик очито тако кува (фотографија јесте моја али од пре пет, шест година и радило се о позирању на предлог водитеља ТВ емисије).

Четврто, не знам да правим погачу и ретко једем бело брашно. Овај лик зна и воли погачу преко хлеба.

Пето, нисам религиозан и не славим било какве празнике. Такође, реч “бог” пишем малим почетним словом, обавезно. Овај лик је верник и богољуб, теофил, такорећи.

Шесто, не изговарам несувислости о црном вину и богу.

Седмо, ни ја нисам љубитељ алкохола, али га пијем. Што би реко Дис “*Не марим да пијем, ал’ сам пијан често... И желећи да се заклоним од срама, пијем, и зажелим да сам пијан довек; Тад не видим порок, друштво где је чама, тад не видим ни стид што сам и ја човек.*”

Овај лажни лик, овај преварант, некако успева ових недеља, а вероватно и месецима и годинама, да црпи енергију, успева да се појављује, увлачи се у разговоре, даје интервјуе за новине, кува по ресторанима. Ево, пре две недеље, зове ме бивша жена (друга по реду, бивша од скоро) у пола једанаест ноћу. У позадини се чула граја ресторана – извињава се, каже, што зове тако касно (ја рано лежем за разлику од свог алтерлика), али је изнервирана... Седи у неком друштву и једна жена, четрдесетих година, уверава све како је са својим дететом и са мном била на Копаонику три недеље

пре тога. Бивша супруга ме, каже, брани (мени до душе није било јасно од чега и због чега али нема везе...) и каже да жели то да провери (није ми било јасно шта се то било кога тиче али ни то нема везе). Да, уверавам је ја, нисам био на Копаонику скоро и нисам годинама био са било каквом женом са децом. Да, каже, знала сам да лаже... И ту се разговор завршава. И сад, кад повежете два и два, јасно вам је да тај лик, у моје име заводи и жене са децом, води их на Копаоник... Вероватно и вози кола (ја не возим) и има пуно пара – ја немам (у ова тешка времена, жене се лепе само на паре). Одакле та енергија том лику за све то? Одакле му новац? Одакле му друго тело? Ко га је отелотворио? Није ваљда “Правда”, није ваљда СНС? Ја не подносим СНС. Можда би они желели да пређем тамо као толики (Тика, Шора, Љуша...), али ја бих се пре убио. Нису ме ваљда клонирали (можда су и Тома и Вучко клонирани – отуд толика разлика и јаз између клона и пређашњих, стварних радикалских личности)? Ја верујем да је моје тело само моје. И ноћу... Ноћу се додуше подајем... али то само симболично значи да неко други има моје тело, има га она... али то је већ друга прича, то није то... Прилично сам уверен да је моје тело, моје, двадесет четири часа, сваког дана. Али опет, ко зна? Превише је коинциденција – и интервју “Правди” и жена са Копаоника! Ау! Сад кад се сетим – јао мени – тужбе “Геј стрејт алијансе”, слали су ми тужбе на три адресе са којима немам везе а нису на моју дорћолску адресу (касније ми је полиција уручила све три, јер суд није, нормално, могао да ме нађе на лажним адресама). И није ми било јасно зашто су ме тужили. Сад ми је јасно, па тај лик, тај лажњак је хомофоб, вероватно је свашта лајао... Али на три адресе... Можда не постоји само један клон, можда постоје тројица? Ко ће са њима да изађе на крај? Па јесте, својевремено, пре пет, шест година, јављали су ми људи да су ме видели на неким телевизијама на којима нисам био, мислио сам греше, јављали су ми да сам се појавио у часописима за које нисам чуо, мислио сам греше, јављали су ми да су ме видели на местима на које никада не бих отишао, са неким женама којих се не сећам, мислио сам греше... Па, ово је озбиљно. Кафкијанска ситуација! Можда неки чудни облик “Метаморфозе”? И у “Инвазији телокрадица” постоји метаморфоза! И у филму “Мува “ Дејвида Кроненберга! Неће ваљда да ме трансформишу у СНС-овца? Немојте људи! Да ме метаморфозирају? Ајде, један алтер его у “Правди”, али три! Један заводи средовечне жене са децом, други кува, трећи даје интервјуе... Јао мени!

Ситуација је озбиљна. Морам да позовем “Истериваче духова” (Ghostbusters) [\[3\]](#) или, још боље, “Истериваче ђавола” (Exorcist) и да решим ствар. А ви видите да ли је ваше тело ваше, да ли имате “двојника” или клона који живи свој живот мимо вас? И будите опрезни кад одлазите на спавање. Мислите о томе.

Инвазија телокрадица

Пише: Небојша Бакареџ
четвртак, 12 јануар 2012 22:49

[1] <http://www.imdb.com/title/tt0077745/>

[2] <http://www.pravda.rs/2012/01/09/srpska-pogaca/>

[3] <http://www.youtube.com/watch?v=m9We2XsVZfc>